

SIC TRANSIT

(Τέλος)

Εἰς τοῦ πλουσίου συγγενοῦς

Ἐξάδελφε,

«Μὴ δυνήθεις νὰ ἐπιτύχω ἐργασίαν τινὰ μέ-
» χρι σήμερον, περιήλθον εἰς τὴν κατάστασιν,
» τὴν ὁποίαν εἶδες χθές, ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐξαδέλ-
» φην σου. Κατήντησα νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἀγο-
» ράσω οὔτε τὰ φάρμακά της.

» Φαντάσθητι λοιπὸν πόσον μεγάλην εὐεργε-
» σίαν θὰ μοὶ παρέξῃς, ἐὰν εὐαρεστηθῇς νὰ μὲ
» δανείσῃς πεντακοσίας δραχμὰς, τὰς ὁποίας θὰ
» σοὶ ἐπιστρέψω εὐθὺς ὡς εὕρω ἐργασίαν.

» Διὰ τῶν χρημάτων τούτων θὰ δυνηθῶ νὰ
» ἐνδύσω τὰ ριγούντα ἐκ τοῦ ψύχους παιδιά, καὶ
» νὰ νοσηλεύσω τὴν ἐξαδέλφην σου, ἥτις θὰ σὲ θε-
» ωρῇ σωτήρᾳ της.

» Βέβαιος ὅτι σύ, μετὰ τοῦ ὁποίου διήλθον τὰ
» εὐτυχέστερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, τὸν ὁποῖον καὶ
» πάντοτε ἐθεώρησα ὡς πραγματικὸν ἀδελφόν,
» δὲν θὰ μοὶ ἀρνηθῇς αὐτὴν τὴν χάριν, ὥς καὶ
» ἐγὼ οὐδέποτε ἠρνήθην τι εἰς σέ, παρακαλῶ νὰ

Ὁ Ἠγουμένος τοῦ Ἀγ. Μηνᾶ.

» δεχθῇς ἐκ τῶν προτέρων τὴν διαθεβαίωσιν τῆς
» βαθυτάτης ἐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ὅλων
» μας.»

«Ὁ Ἐξάδελφός σου»

— Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε τώρα, νὰ συνάψωμεν καὶ
» δάνεια μὲ ἀφερεγγύους. Πόσον εὐκόλῳ τὸ εὐρί-
» σκει ὁ κύριος! «Δός μου καὶ θὰ σοὶ τὰ ἐπιστρέ-
» ψω.» Καὶ ἂν δὲν μοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ; νὰ χάσω
» ἐγὼ πεντακοσίας δραχμὰς καὶ νὰ τῆς φάγῃ
» αὐτὸς! Ὁραία δουλειά!

— Σὺ πταίεις, ποῦ ἐπῆγες εἰς τὸ σπῆτι
» του. Τί ἀνάγκη ἦτο νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇς.
» Ἐγὼ τοὺς ἀποφεύγω καὶ διέκοψα τὰς σχέ-
» σεις πρὸ ἐνός ἔτους, ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ μᾶς
» φορτώνονται καὶ μᾶς ζητοῦν.

— Ἀλλὰ δὲν ἐπῆγα ἐπίτηδες, φιλτάτη
» μου. Ἐπερνοῦσα, μὲ ἐχαιρέτησεν ἐκείνη ἀπὸ
» τὸ παράθυρον, ἐντράπηκα καὶ ἐμπῆκα. Ἀλλὰ
» μὴ στενεχωρῆσαι καὶ θὰ ἰδῇς τὴν ἀπάντη-
» σιν. Ἐψήθη καλὰ ὁ διάνους;

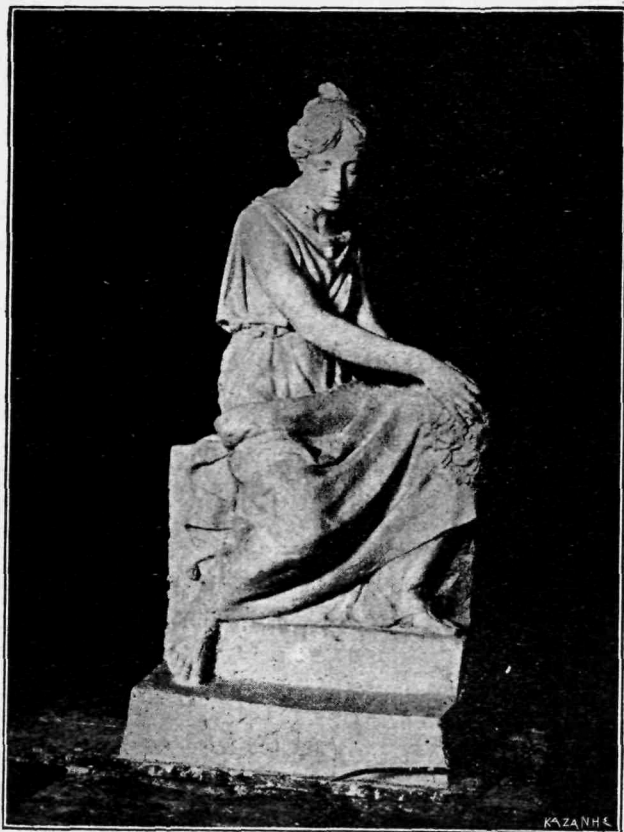
— Ὁραῖα. Ἐπῆρες εἰσιτήρια διὰ τὸ θέα-
» τρον;

Εἰς τὴν τρώγλην

«Κόρις Ἐξάδελφε! Δυστυχῶς ἔχω νὰ
» κόμω τόσας πληρωμὰς διὰ τὴν νέαν οἰκο-
» δομήν μου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, ἔχω δὲ
» καὶ τόσας ἄλλας ἀνάγκας, ὥστε δὲν μοὶ
» περισσεύει οὔτε λεπτό. Λυποῦμαι πολὺ,
» διότι ἀδυνατῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Εἰς
» τὴν κυρίαν σας εὐχρῶν τῆς ἡμετέρας ἀνάρρω-
» σιν.»

Πρόθ.μος . . .

«ὦ, Θεέ μου, ἀπάντησις! . . . Καὶ αὐτὸς
» ἀκόμη! Ἐλησμώνησε καὶ αὐτὸς τὸ παρελ-
» θόν; Ἐλησμώνησε τὰς τόσας εὐεργεσίας
» μου; . . . Τετέλεσται! ὅλα τὰ στοιχεῖα
» συνώμοσαν ἐναντίον μου. . . Τὶ σπαραγμὸς,
» Θεέ μου, τί φορὶς! . . . Αὐτό, αὐτὸ πρέπει
» νὰ γείνη, δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος. . . Πρέ-

ΚΑΖΑΝΗΣ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ. Ἀνάγλυφον μνημείου Λομβάρδου.